

АКАДЕМІЯ ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН І ТУРИЗМУ

Кафедра іноземних мов і гуманітарних дисциплін

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для вступників, які вступають на навчання для здобуття
освітнього ступеня БАКАЛАВРА
за спеціальностями:

A5 Професійна освіта; С4 Психологія; D2 Фінанси, банківська
справа, страхування та фондовий ринок; D3 Менеджмент;
D4 Публічне управління та адміністрування; D5 Маркетинг;
D7 Торгівля; D8 Право; I10 Соціальна робота та
консультування; J3 Туризм та рекреація

Форма навчання: денна/заочна

Київ–2025

Програма співбесіди з української мови для вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями: А5 Професійна освіта; С4 Психологія; D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок; D3 Менеджмент; D4 Публічне управління та адміністрування; D5 Маркетинг; D7 Торгівля; D8 Право; I10 Соціальна робота та консультування; J3 Туризм та рекреація

Розробник програми:

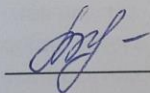
Балашова Наталя Володимирівна, керівник центру підвищення кваліфікації та розвитку освіти

Балашова Н. В. Програма співбесіди з української мови для вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями: А5 Професійна освіта; С4 Психологія; D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок; D3 Менеджмент; D4 Публічне управління та адміністрування; D5 Маркетинг; D7 Торгівля; D8 Право; I10 Соціальна робота та консультування; J3 Туризм та рекреація. К.: АПСВТ, 2025. 18 с.

ЗАТВЕРДЖЕНО

протокол засідання кафедри іноземних мов і гуманітарних дисциплін № 10 від 26.03.2025

Завідувач кафедри

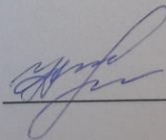

Світлана БОНДАР

ПОГОДЖЕНО

протокол засідання приймальної комісії № 07 від 01.04.2025

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Надія ПИСАРЕНКО

© АПСВТ, 2025
© Н. В. Балашова

ЗМІСТ

Вступ	3
Критерії та структура оцінювання	4
Зміст програми співбесіди	5
Список рекомендованої літератури	15

ВСТУП

Програму вступного випробування, що проводиться у формі співбесіди з української мови, розроблено відповідно до програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом МОН України № 696 від 20.06.2018.

Співбесіда проводиться з метою перевірки знань, умінь, навичок та інших компетентностей вступника з української мови, що є достатніми для здобуття вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти з відповідної спеціальності, за якою вступник має право проходити конкурсний відбір відповідно до Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2025 році в Академія праці, соціальних відносин і туризму.

Програма передбачає перевірку готовності вступника до здобуття ним вищої освіти, наявність теоретичних знань з різних розділів української мови. Матеріал програми розділено за такими розділами: «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика».

Співбесіда проводиться за допомогою використання комплексних різнотипних завдань, що дасть змогу вступникові виявити як суто мовознавчі теоретичні знання та практичні вміння щодо володіння українською мовою, так і надати комплексну оцінку індивідуального рівня особистісного розвитку й готовності до комунікативної соціально-психологічної взаємодії в процесі навчання у закладі освіти.

Співбесіда проводиться у формі тестів впродовж 60 хвилин.

КРИТЕРІЇ ТА СТРУКТУРА ОЦІНЮВАННЯ

За результатами співбесіди рівень знань вступників оцінюється за шкалою 50 балів по кожному розділу або ухвалюються рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

Бланк тестування складається з 25 завдань.

Індивідуальна співбесіда складається з 25 тестових завдань з вибором однієї правильної відповіді із запропонованих варіантів.

Завдання співбесіди буде оцінено відповідно до схеми нарахування: по 2 бали буде нараховано за кожен правильну відповідь на завдання з вибором однієї правильної відповіді.

Отже, за виконання завдань можна отримати від 0 до 50 балів, які буде переведено в шкалу 100-200 балів.

Під час випробування екзаменатори фіксують правильність відповідей у протоколі, який підписується головою предметної екзаменаційної комісії та екзаменаторами і зберігається в особовій справі вступника.

Інформація про результати усної співбесіди оголошується вступникові на наступний день після її проведення.

Максимально можлива кількість балів – **200**.

Мінімально допустима кількість балів, яка дозволяє скласти вступне випробування – **100**.

На виконання тестових завдань відводиться 60 хвилин.

В умовах воєнного стану екзамен проводиться з використанням технологій дистанційного навчання.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ СПІВБЕСІДИ

1. Фонетика. Графіка.

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Приголосні й голосні звуки. Приголосні тверді та м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у-в, і-й*.

Абітурієнт повинен **уміти**: *Визначати* в словах голосні, тверді та м'які, дзвінкі й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. *Визначати* місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування *у-в, і-й*.

2. Лексикологія. Фразеологія.

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. загальнонавжівані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. **Фразеологізми**. Приказки, прислів'я, афоризми.

Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та *використовувати* їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. *Знаходити* в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно *використовувати* їх у мовленні

3. Будова слова. Словотвір.

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини

слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. **Словотвір**. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Виділяти закінчення слів від основи, *членувати* основу на значущі частини, *добирати* спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; *розрізняти* форми слова й спільнокореневі слова, правильно *вживати* їх у мовленні; *визначати* спосіб творення слів.

4. Морфологія. 4.1. Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: I, II, III, IV. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *-а (-я)*, *-у (-ю)* в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання та відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові

Розпізнавати іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; *визначати* основні способи творення іменників; правильно *відмінювати* іменники, *відрізняти* правильні форми іменників від помилкових; *використовувати* іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями

4.2. Прикметник.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного

розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи)

Розпізнавати прикметники, *визначати* їхнє загальне значення, морфологічні ознаки. синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; *утворювати* форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні та короткі форми якісних прикметників; *розрізняти* основні способи творення відносних і присвійних прикметників; *відмінювати* прикметники; *відрізняти* правильні форми прикметників від помилкових

4.3. Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості та складені. Типи відмінювання кількісних числівників: 1) *один, одна*; 2) *два, три, чотири*; 3) від *п'яти* до *двадцяти, тридцять, п'ятдесят – вісімдесят*; 4) *сорок, дев'яносто, сто*; 5) *двісті – дев'ятсот*; 6) *нуль, тисяча, мільйон, мільярд*; 7) збірні; 8) дробові. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників

Розпізнавати числівники, *визначати* їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; *відрізняти* правильні форми числівників від помилкових; *добирати* потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; *визначати* сполучуваність числівників з іменниками

4.4. Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками та числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Розпізнавати займенники, *визначати* їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за

значенням, основні способи їх творення, відмінювання; *відрізняти* правильні форми займенників від помилкових, правильно *добирати* потрібні форми займенників і *використовувати* їх у мовленні.

4.5. Дієслово.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот.

Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особова форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; *використовувати* один час і спосіб у значенні іншого; *розрізняти* основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу недоконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; *відрізняти* правильні форми дієслів від помилкових.

Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), *визначати* їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; *відрізняти* правильні форми дієприкметників від помилкових; *добирати* й комунікативно доцільно *використовувати*

дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні; *використовувати* дієприкметники в мовленні.

Розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; *відрізнати* правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.

4.6. Прислівник.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Розпізнавати прислівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; *відрізнати* правильні форми прислівників від помилкових; *добирати* й комунікативно доцільно *використовувати* прислівники в мовленні.

4.7. Службові частини мови.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток

Розпізнавати прийменники, *визначати* їхні морфологічні ознаки, групи прийменників за походженням і за будовою; правильно

й комунікативно доцільно *використовувати* форми прийменників у мовленні.

Розпізнавати сполучники, *визначати* групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* сполучники в мовленні.

Розпізнавати частки, *визначати* групи часток за значенням і вживанням; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* частки в мовленні.

4.8. Вигук.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні та похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

Розпізнавати вигуки, *визначати* групи вигуків за походженням; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* вигуки в мовленні.

5. Синтаксис. 5.1. Словосполучення

Завдання синтаксису. **Словосполучення** й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; *визначати* головне й залежне слово в підрядному словосполученні; *визначати* поширені й непоширені словосполучення, типи словосполучень за способами вираження головного слова.

5.2. Речення.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних

засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання)

Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання

5.2.1. Просте двоскладне речення.

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Визначати структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка (простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* прості речення

5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні.

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Розпізнавати види другорядних членів та їхні типи й різновиди, *визначати* способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті.

5.2.3. Односкладні речення

Граматична основа **односкладного речення**. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, безособові, узагальнено-особові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Розділові знаки в односкладному реченні

Розпізнавати типи односкладних речень, *визначати* особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.

5.2.4. Просте ускладнене речення.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

5.2.5. Складне речення.

Ознаки **складного речення**. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. *Добирати* й *конструювати* складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно *розставляти* розділові знаки, *будувати* схему такого речення.

5.2.5.1. Складносурядне речення.

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в **складносурядному реченні**. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно *використовувати* його виражальні можливості в мовленні.

5.2.5.2. Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та

ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, доступові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) СПР з послідовною підрядністю; 2) СПР з однорідною підрядністю; 3) СПР з неоднорідною підрядністю.

5.2.5.3. Безсполучникове складне речення.

Типи **безсполучникових** складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Розпізнавати безсполучникові складні речення; визначати смислові відношення між їхніми частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особливості інтонації безсполучникових складних речень; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні.

5.2.5.4. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Визначати структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно *використовувати* виражальні можливості речень цього типу в мовленні.

5.3. Спосіб відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; *замінювати* пряму мову непрямою; правильно й доцільно *використовувати* в тексті пряму мову й цитати; правильно *вживати* розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та діалогом

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.

Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; *користуватися* різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.

7. Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом.

Визначати особливості вимови голосних і приголосних звуків; *наголошувати* слова відповідно до орфоепічних норм.

8. Орфографія.

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення *йо*, *ьо*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *-н-* та *-нн-* у прикметниках і дієприкметниках, *не* з різними частинами мови.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

2. Авраменко О.М., Тищенко О. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання. К.: Генеза, 2019.
3. Авраменко О., Блажко М. ЗНО 2021. Українська мова. Для технічних вузів (комплект із 2 книг). К.: Грамота, 2020.
4. Авраменко О.М. Українська мова та література: Довідник. І ч. К.: Грамота, 2021.
5. Авраменко О. ЗНО 2022. Українська мова та література. К.: Грамота, 2021.
6. Білецька О. Українська мова ЗНО 2022. Комплексна підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання. Тернопіль: Підручники і посібники, 2021.
7. Глазова О. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 11 класу загальноосвіт. навч. закладів. Харків: Ранок, 2019.
8. Заболотний В., Дияк О., Прудка В. 2017 ЗНО: Українська мова. Комплексне видання ДПА+ЗНО. К.: Літера ЛТД, 2016.
9. Заболотний О., Заболотний С. Українська мова та література ЗНО 2022. Повний курс. Типові тестові завдання. Комплект. К.: Літера ЛТД, 2021.
10. Калинич О. Українська мова: посібник для підготовки до ЗНО. Тернопіль: Астон, 2021.
11. Курилiна О.В. Українська мова та література. Довідник, тестові завдання. Повний повторювальний курс, підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання та державної підсумкової атестації. Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин О.В., 2018.
12. Літвінова І., Гарюнова Ю., Тищенко З., Бутко С. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Підготовка до ЗНО. Харків: Ранок, 2020.
13. Новий український правопис. К.: Центр навчальної літ., 2019.
14. Омельчук С., Климович С. Український правопис – це доступно!: посібник для 5–9 кл. закладів заг. середн. освіти. К.: Грамота, 2020.
15. Полякова Л.О. Український орфографічний словник з граматичними таблицями + короткий правописний коментар. Харків: Навчальна літ., 2019.

16. Радишевська М. Новий довідник. Українська мова. К.: Рідна мова, 2020.

17. Терещенко В., Головань Г., Сергєєва Н., Кривопуст Н. Українська мова. Комплексна підготовка до ЗНО. К.: Генеза, 2021.

Навчально-методичне видання

БАЛАШОВА НАТАЛЯ ВОЛОДИМИРІВНА

ПРОГРАМА

співбесіди з української мови для вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями: А5 Професійна освіта; С4 Психологія; D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок; D3 Менеджмент; D4 Публічне управління та адміністрування; D5 Маркетинг; D7 Торгівля; D8 Право; І10 Соціальна робота та консультування; J3 Туризм та рекреація

Відповідальний за випуск Наталя Балашова

Академія праці, соціальних відносин та туризму
(АПСВТ) Кільцева дорога, 3-А. Київ, 03187
Україна
Тел./факс (044) 522-49-40